

Komentár evanjelia na utorok 27. týždňa v Cezročnom období: to jediné potrebné

Komentár na utorok 27. týždňa v Cezročnom období. „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci.“ Je to Ježiš, kto nám vychádza v ústrety a podáva nám ruku. Ale aby nás oslovil, musíme byť poslucháčmi, ochotnými znovu a znovu obnovovať svoj spôsob myslenia, aby sme sa mohli skutočne otvoriť novému, čo nám Boh ponúka.

Evanjelium (Lk 10, 38-42)

Ježiš vošiel do ktorej si dediny, kde ho prijala do domu istá žena menom Marta. Tá mala sestru menom Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala:

„Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže!“

Pán jej odpovedal:

„Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepšiu podiel, ktorý sa jej neodníme.“

Komentár

Evanjelium dnešnej svätej Omše nám pripomína krátke, ale významné

stretnutie Ježiša, Marty a Márie. Marta, Pánova hostiteľka, chodí sem a tam, plná starostí – plne zamestnaná – a znepokojená domácimi prácami. Jej sestra naopak sedí po Pánovom boku, pri jeho nohách, zaujíma sa o to, čo hovorí, a počúva, čo hovorí. Príbeh zdôrazňuje kontrast medzi vonkajším postojom oboch; Ježišove slová poukazujú na postoje. Navonok je Mária blízko Pána, sedí vedľa neho, nehýbe sa a počúva; Marta je ďaleko od Pána, stojí, je rozrušená a rozpráva. Dokonca aj keď sa Marta priblíži k Ježišovi, robí to tak, že stojí pred ním, takmer v postoji vzdoru.

Navonok i vnútorne tento príbeh trochu pripomína udalosť o vzkriesení Lazára (Jn 11, 1-44): Marta nepokojná, zmätená v hlave a s ťažkosťami počúvať; Mária pokojná, poslušne a s dôverou počúva pri Ježišových nohách. V Lukášovom texte má Marta na mysli len službu,

bezprostredné potreby stolovania. Ježiš využíva situáciu, aby ich obe poučil. Nejde o posudzovanie vonkajších vecí, ale o posudzovanie srdca. Jedlo je potrebné, ale len jeden pokrm je nenahraditeľný, a to je Pánovo slovo, slovo večného života – života, ktorý nepominie –, ktoré nám osvetľuje zmysel všetkého ostatného.

Ježiš prichádza do nášho domu. A my si možno myslíme, že najdôležitejšie je to, čo mu môžeme ponúknuť a povedať. V skutočnosti je však najdôležitejšie to, čo nám ponúka on: „Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť“ (Mt 6, 33), „pokrm, ktorý trvá pre večný život“ (Jn 6, 27). Život tela je dôležitý a vo všeobecnosti je v našej moci sa oň starať, ale na čo nám je tento život, ak nedosiahneme život večný? Ježiš neodsudzuje naše skutky, ale postoj, s akým ich robíme: žiada nás, aby sme ich urobili príležitosťou na skutočný

dialóg s Bohom a aby sme rozlišovali
ich dôležitosť.

Juan Luis Caballero // Arun
Anoop - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/martes-to-27/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-to-27/) (26.03.2025)